

*Dette er dikt om fjellskiløping, drømmer og dagligliv.
Dette er dikt om asfaltallergi.
Dette er dikt om mennesker og natur.
Dette er dikt om ørner.
Dette er dikt om politikk og samfunnsliv.
Dette er dikt om rock og ungdom.
Dette er dikt om det skrevne ord.
Dette er dikt om katter.
Dette er dikt om livet og den andre sida.*

Kos deg med dikta!

Om forfatteren:

Forfatteren er en 1967-modell fra Hol i Hallingdal som har jobbet som informasjonsrådgiver, frilansjournalist, redaktør og skribent i vekslende grad de siste 20 åra. Han har også tjenestegjort i internasjonale operasjoner. Av utdannelse er han statsviter med fordypning i området Midtøsten og internasjonal politikk. Han har også studert kulturfag.

Slåtten er interessert i natur, fugle- og dyreliv og har utdannelse innen naturoppsyn. Han utga i 2003 boka Hallingdal og ville fjell og bidro for vel ti år siden til boka Golfkrisen i perspektiv, Nils A. Butenschøn (red.)

ISBN 82-996711-1-6

9 788299 671118

Ola Vaagan Slåtten

Dikt, fjell og rock 'n roll

Tanker i Mundal

Drømmen er
et stort og hvitt hus
ved vann
Stort og hvitt
ved fjorden
Der kan man leve
og hvile

Fyrstens utopi

til Amnesty International

Lås gjerne mine kjever
bruk simpleste tortur
men tanken min den lever
selv i ditt diktatur

Din sannhet blir ei bedre
om jeg må holde fred
for jeg vil aldri hedre
de løgner som du sprer

Jeg vil den frie ytring
ha retten til å si
at sannhetsmonopolet
er fyrstens utopi

Han vinket fra balkongen

Han vinket fra balkongen
den prektige tyrann
han hørte ei gongongen
hans tid rant ut i sand

Du finner meg i fjellene
sa sjef Geronimo
meg finner du i Bukarest
sa tyrannen Ceaucesco

Han hadde alltid vært der
han var en evig sol
men folk var lei av smerte
de skjøt da hanen gol

Orda og livet

Orda
er livet
med dem kan jeg snakke
og vise meg frem

Med dem
blir jeg en
som andre kan lese
og kjenne igjen

Mine fjell

Det er ikkje lett
å fatte at dei ikkje alltid
har vore som no
fjella

Dei gjev meg ei inderleg ro
fjella

Våk og rype varslar meg
og så er her atter ro

Koke opp ein kaffiskvett
legge innpå ein bit skrå

Titte ut og sjå dagen eldas
Nordfjella, Villfjella, mine fjell

Min jordiske himmel

Kroppen min er hvor som helst
men ei min sjel for jeg er frelst

Jeg er vekk men ikke sjela
den forblir i Hallingfjella

Når jeg drar vekk så ikke glem
der vest i fjella er mitt hjem

Til ei snøbre

Du smilte so flott
når sola kysste deg
Du blenkte som ein
stjernehimme
Vassdropar kitla deg
som fingrar på gitarstrenger

Men so tok du liv, bre
Då stod du for meg
som ein ørken av kalde krystallar

Villmink

Augo møtest
stille
so reagerer du
fer avstad
nedover
langs med elva
ned i ein kulp
oppatt
eg spring rundt
augo møtest
stille

Du må'kji

Du må'kji kalle det krekling
når du veit det e sauelort

du må'kji kalle det gull
når du veit det e noko tå kort

du må'kji riste på huggu
når du veit du ha køyrt for fort

for i himlen sit vår herre
og veit gødt ko du ha gjort

Du gamle dal

Du er gamle Hallingdal
med eng og mo og fjell
her vet jeg at jeg finne skal
den stein som er meg selv

Her skal jeg søke vind og blest
men også finne ro
her skal jeg sitte høyt til hest
og slite mange sko

Soga om Knut Røder Sofus Sorteberg

Om våren fem månader etter jol
vart han født i skogen der oppe i Hol

Onkelen hans var jo også gut
det fyrste namnet var derfor Knut

Syste hans var eit einaste smil
til kattehimlen dit for ho med bil

Av brørne var han den yngste av to
og på garden ville mor hans ha ro

Eldste bror hans vart husmannskatt
til Sofus var ingen skogteig att

På gamlemåten so drog han ut
han var jo ein pen og stødig gut

Ein heim det måtte han nesten ha
det var visst ein plass i Ål ein stad

Han angra seg aldri at han drog ut
han trivst godt som prins med sutteklut

Fornemme

Hvis en sjaman er en som vet
er jeg en som fornemmer

Vise om trolla

Dei veit om ein bjørn
som er rosut i baken
og kjenner ein hare
som er kvit som eit laken

Dei leikar med dyra
der oppe i skogen
og lusker på bonden
som pløyer med ploegen

Dei går på butikken
hjá elgen ved grana
og kjenner ei heks
som er busett i Tana

refr:

For det var trollkaran, trollkaran,
trollkaran sine,
trollkaran sine og Mette og Line

Ja, det var trollkaran, trollkaran,
trollkaran sine,
trollkaran sine og Mette og Line

Katten flyg

Sjå katten flyg
katten flyg
over vatnet
Flying cat
seier dei
katt i ramsalt sjø

Musa og katten

Musa kjem i
raske klyv
Katten rundt i
huset smyg

Augneblinken
er der no
Museskrott og
katteklo

epilog:

For musa var no
alt forbi
For katten var det
ei av ti